

telsesgraden. Det vil sige, at der skal beskrives konkrete modeller, f.eks. modulordninger og deltidsordninger, samt fordele og ulemper forbundet med disse.

For det andet skal arbejdsgruppen beskrive konsekvenser af konkrete modeller, hvor de gældende bindinger på betalingsområdet fraviges.

Arbejdsgruppen skal afslutte sit arbejde senest i april 1999.

Jeg vil herefter orientere Folketinget om arbejdsgruppens overvejelser.

Spm. nr. S 1415

Til kulturministeren (10/3 99) af:
Tove Videbæk (KRF)

»Finder ministeren, at der på baggrund af den praksis, som det Fælles Fjernsynsnævn for Københavnsområdet har udøvet, er behov for en ændring af § 13 i bekendtgørelse nr. 873 af 9. december 1998, således at det sikres, at ikke-kommercielle stationer fortrinsvis tildeles sendetid fremfor de kommercielle på denne kanal?«

Begrundelse

Det Fælles Fjernsynsnævn for Københavnsområdet har ved den seneste tildeling af sendetilladelser og -tid beskåret »gamle« ikke-kommercielle sendetilladelseshavere betragteligt, 30 pct. for de flestes vedkommende og i ét tilfælde over 60 pct., mens de kommercielle stationer derimod kun er beskåret med knap 7 pct. tilsammen. Begrundelsen for dette er fra det Fælles Fjernsynsnævns side, at der var mange nye sendetilladelsesansøgninger, som der skulle findes tid til.

Svar (18/3 99)

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Da de to spørgsmål drejer sig om samme emne, tillader jeg mig at besvare spørgsmålene samlet.

Der er i Københavnsområdet - i modsætning til resten af landet - to frekvenser til rådighed for lokal-tv. Det fremgår af § 13 i bekendtgørelse nr. 873 af 9. december 1998 om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed, at den ene af disse fre-

kvenser skal være en ren networking-kanal, d.v.s. at der ikke skal afsættes sendetid til ikke-kommercielle stationer. På den anden frekvens skal der ikke være mulighed for networking. Denne frekvens skal anvendes til ikke-kommerciel tv samt eventuelt til andre stationer, der ikke ønsker at deltage i networking-samarbejde. Der skal således være plads til såvel ikke-kommercielle som kommercielle tilladelseshavere.

Det er ifølge § 10, stk. 3, i lokal radio/tv-bekendtgørelsen tilladelseshaverne, som forhandler sig til rette om sendetidens placering på de enkelte frekvenser. Såfremt der ikke kan opnås enighed blandt tilladelseshaverne, fastlægger de lokale nævn placeringen af den ugentlige sendetid. De lokale nævn kan i den forbindelse udøve et skøn, som i sagens natur skal hvile på saglige kriterier.

Jeg er orienteret om, at Udvalget vedr. Lokal Radio og TV bl.a. har truffet afgørelse vedrørende en klage fra KKR/TV i København over, at man har fået tildelt færre timer ugentlig sendetid end ønsket. Udvalget har i den forbindelse udtalt, at man ikke finder, at den fordeling, der er foretaget mellem ikke-kommercielle og kommercielle stationer på kanal 23, skulle være i strid med indholdet af § 13 i bekendtgørelsen.

Jeg er samtidig også orienteret om, at Udvalget vedr. Lokal Radio og TV på et møde den 15. marts har besluttet at anmode nævnet at foretage en ny vurdering af spørgsmålet om fordeling og placering af sendetimer. Beslutningen skal ses i lyset af en lang række klager til udvalget over Det Fælles Fjernsynsnævns afslag på ansøgninger om programtilladelse og nævnets beslutning om sendetidsfordelingen.

Jeg finder det på denne baggrund rigtigst at afvente resultatet af fællesnævnets fornyede behandling af sagen, før jeg tager stilling til, om der er behov for en ændring af § 13 i lokal radio/tv-bekendtgørelsen.

Spm. nr. S 1427

Til kulturministeren (11/3 99) af:
Tove Videbæk (KRF):

»Finder kulturministeren, at det er i overensstemmelse med hensigten med § 13 i bekendtgørelse nr. 873 om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed, at Det Fælles Fjernsynsnævn for Københavnsområdet kan prioritere kommer-